

Това поле, види се, да е било дъно на нѣко ю голѣмо ѹзеро, защото земята е тако-речи чисто-пѣсъклива, смѣсена съ малко прѣсть, а често и съ каменчета тамъ, дѣто чистата земя є повече. Всичко то поле бѣше тако-речи изорано. И заштото земята тукъ є много ровка, оратъ ю много лесно.

Въ Обителъ влѣзохми часътъ по четири утринъта и слѣдохми на *Масъръ-ханъ*, който се отличава отъ другити ханишта по новата си направа. Штомъ слѣзохми, безъ да се прѣобличами, излѣзохми да штами изъ градътъ, и до вечеръта до толкова се запознахми съ градътъ и съ граждане ти, штото вече имахъ доста добри познайници.

Обителъ се намира при полти на планина *Бѣлистръ*, на којо връховети са покрити съ снѣгъ. Прѣзъ градътъ тече юдна малка рѣка *Драгоръ*. Най-забѣлѣжителни сгради са тукъ царски казарми. Тукъ има юдна болница и юдна грѣцка гимназия. Власити са тукъ доста и подържатъ силно грѣцки владика, който оште вѣрлова съ помоштьта на тогова и оногова отъ нашити погърчени бѣлгаре. Нѣ въ юдната часть отъ Обителъ, којо има около 800 къщи, бѣлгаршина та домова на пълно; дѣржи се наждраво за народнити си чувства и има надежда, че, съ Божиа воля, скоро ште направетъ да се поканатъ и другити загубени граждане отъ бѣлгарско потекло. Тукъ власити са доста заможни, нѣ и отъ бѣлгарети има доста богати тѣрговци.

Вѣобщите тукашни то население є смѣсено отъ бѣлгаре (погърчени и непогърчени), отъ турци, отъ куцо-власи, отъ аринаuti, отъ цигане и отъ ѹевреи. Тукъ всекакой знае да говори по три четири ѹезика: бѣлгарски, влашки (циндарски), турски, аринаутски и грѣцки (грѣци има до 20—30 къшти). Народности ти се дѣлтъ не само по ѹезикътъ, нѣ и по облѣкло то.

Мѣстото и околното население є бѣдно и юеднакво є развито сравнително съ турцити и аринаутити. Тукъ бѣлгарети си иматъ цркви и училишта. Обителъ не є за исхвѣрление и въ друго отношение, не достига му само по-чувствителната развитостъ между людите ти. Инакъ обичаити и нравити са оште непокътнати; малко то прѣправяне подъ македонско наречие произведе на тѣхъ най-благоприятно впечатление на мой счетъ: „по нашенски вели“.

Много би ималъ човѣкъ да сборова за Обителъ, нѣ ште свѣрша съ това, че слѣдъ скорошний пожаръ, който є станалъ